

L'amour est triomphant et lui, qui craint les armes,
S'applaudit aujourd'hui d'y trouver tant de charmes.
C'est lui qui vers la gloire a dirigé leurs pas,
Et pour plaire à l'Amour, elle guide leur bras.

L'ennemi cependant, que leur courage étonne,
Conduit par la fureur, de près les environne;
Ce péril qui s'augmente, augmente cette ardeur
Qui brille dans leurs yeux, et dont brûle leur cœur.
De cent Turcs immolés à leur fureur guerrière
Les corps ensanglantés roulent sur la poussière,
Mais eux-mêmes enfin, par le nombre accablé,
Sont contraints de plier sous des coups redoublés.
Lancé de toute part, des traits mortels les percent,
Et sans force leurs corps sur leur sang se renversent
Telles on voit deux fleurs, aux jours de leur printemps,
Succomber sous l'effort des orageux Autans.
Ils se tendent encore une main languissante;
L'amour s'exprime encore sur leur lèvres mourante;
La lumière au jour s'enfuit loin de leurs yeux;
Ils vont se réunir à jamais dans les Cieux.

Par un Elève d'Apollon.

Közli: BARKÓ DÉNES.

EGY KURUCZ-KORBELI VERSES PASQUILLUS.

Eredetije az Országos Levéltár Rákóczi-lymbusában (68 cs.), évszám nélkül, de 1706-ik évi s vallási ügyeket tárgyzó iratok között. Valószínű tehát, hogy ebből az időből ered s valamely kálvinista predicator műve. A félv papiros, melyre írva van, ugyanazon kézírással a következő jelzést viseli: »A Romai Chatolicusok ellen Nyitra vármegyében Sopornya faluban találatott versek.«

A pasquillus szó szerint a következő:

Örömmek szele.

A Romai nagy ház meg kezdett mozdulni,
A benne lakók is láttatnak bujkálni.
Tövestül is készül egészen kidőlni,
Mellyet ne engedgyen Isten támogatni.

Mivel vannak ahoz olly jeles Istenek,
A kiknek erejek olly elégségesek
Magokkal másokkal jó tehetetlenek,
Kik meg hajolnak számos térdek, fejek.

De a mi Istenünk maga erejével
Minket őriz, táplál gondviselésével.
Rajtunk el tölt próba között nem hagyott el,
Hogy megtölt a pohár — lött jó segítséggel,

Föl hozta már Isten Magyarok csillagát!
Törteni kezdette Róma birodalmát.
Mint is rontotta lelkeknek bálványát
Hamar vigyétek ki innen a Máriát.

Ne sokat disputálj Pater azért kérlek,
Mert hidd el, nem sokat itt neked engednek.
Ha nem hiszed pedig, veled szemben lesznek,
Magyari mód szerint téged megkérdeznek.

Oly disputatio leszen a fejeddel
Hogy meg nem felelhetsz te sok Isteneddel
Akármint tétováz(sz) ámitó elmédvel,
Végre fizetni fogsz meghízott bőröddel!

Tisztítsd meg a házat, vid(d) ki Istenidet,
Nem köllenek nekünk — hanem személyedet
Őrizzék, hogy hamar pokolra tégedet
Vigyenek, mint kegyes jó tisztelőjüket.

Tanultad azt tudom, *sapientii satis*,
Nem járok utánnad tud(d) meg egy csepet is.
Mert megnézed még ma bizony az utat is,
Azért csak *breviter* mondok *valét* én is.

Közli: DR. LAMPÉRTH GÉZA.

DEBRECZENI KALOCSA JÁNOSNAK EGY EDDIG ISMERETLEN MUNKÁJA.

A *sárospataki ref. főiskola* könyvtárának Szombathi János könyvtárnok által 1809-ben »Debreczeni-Kalotsa, Sellyei, Balásfi sat.« cím-mel ellátott s 9 darabból álló Gyűjteményében *Debreczeni Kalocsa János* ref. lelkésznek († 1710) egy eddig ismeretlen munkája foglalja el az első helyet, a melynek címe: **ŐRÖK ELET SENGEIENEK ERZESE.**

Könyvészeti munkáink és lexiconaink *Debreczeni Kalocsa János* eme munkájának címét említik ugyan, de maga a könyv, annak tartalma, kiadási helye és ideje mindezeig ismeretlen volt irodalmunkban. A munka címét maga *Debreczeni K. János* említi először az »ISTEN AJANDEKAVAL VALO | KERESKEDES. | *Avagy* | ENEKEK ENEKENEK | MAGYARAZATTYA«, | című 1693-ban Debreczenben megjelent (R. M. K. I. 1435) s olaszból (Deodatus János) fordított könyvének ajánló